14/09/2026

Δημητριάδος Ιγνάτιος: «Μετά από κάθε Γολγοθά υπάρχει πάντοτε η Ανάσταση» (ΒΙΝΤΕΟ)

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Την μεγίστη εορτή της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού τίμησε ιεροπρεπώς η τοπική Εκκλησία της Δημητριάδος, το διήμερο 13-14 Σεπτεμβρίου. Ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος, κατά τον Μέγα Πανηγυρικό Εσπερινό της εορτής, χοροστάτησε στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Τιμίου Σταυρού Κάτω Γατζέας, παρουσία πλήθους προσκυνητών.

Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε αρχικά στον χαρμόσυνο χαρακτήρα της εορτής και στη σημασία του Σταυρού για τη ζωή των Χριστιανών: «Χαρμόσυνη είναι η γιορτή, όσο και η χαρά της Αγίας Ελένης όταν βρήκε τον Τίμιο Σταυρό. Ήταν χαρά μεγάλη για εκείνη και για όλους, μέχρι και σήμερα, τους πιστούς Χριστιανούς. Γιατί βρέθηκε το Τίμιο Ξύλο, πάνω στο οποίο σταυρώθηκε ο Χριστός μας». Ο Χριστός μας, με την εκούσια θυσία Του, έκανε τον Σταυρό «το σύμβολο της σωτηρίας του ανθρωπίνου γένους», ο οποίος έκτοτε αποτελεί για τους πιστούς σημείο αναφοράς, δύναμης και ελπίδας.

Σε άλλο σημείο, ο Σεβ. Ιγνάτιος επισήμανε ότι ο Σταυρός αποτελεί ταυτόχρονα πρόσκληση και πρόκληση για κάθε Χριστιανό: επισημαίνοντας ότι «Ο Χριστός μας καλεί να γίνουμε δικοί Του μιμητές. Ο ίδιος μας είπε ότι όποιος θέλει να είναι μαθητής Του πρέπει να φέρει στους ώμους τον σταυρό του». Αναφερόμενος στις δυσκολίες της καθημερινής ζωής, υπογράμμισε ότι ο πιστός δεν πορεύεται ποτέ μόνος: «Όταν κανείς πιστεύει και αγαπάει τον Χριστό, τότε ξέρει ότι ο Χριστός είναι μαζί του. Όποιος βιώνει αυτή την αγάπη ξέρει ότι δεν είναι μόνος του».

Ακολούθως, ο Σεβασμιώτατος στάθηκε ιδιαίτερα στην κλήση του Χριστιανού να

σηκώνει όχι μόνο τον προσωπικό του σταυρό, αλλά και τον σταυρό του συνανθρώπου του: «Μακάριος αυτός που όχι μόνο θα φέρει τον δικό του σταυρό, αλλά θα πάρει και τον σταυρό του άλλου». Ως έμπρακτες εκφράσεις αυτής της στάσης ζωής ανέφερε την ταπείνωση, τη συγχώρηση, την υπομονή και την αποδοχή του άλλου, σημειώνοντας ότι: «Όποιος ξέρει να συγχωρεί τον άλλον, όποιος ξέρει να τον αντέχει όπως είναι, όποιος μπορεί να σταθεί δίπλα του ακόμη και στις πιο δύσκολες στιγμές, αυτός ο σταυρός, όσο βαρύς κι αν είναι, είναι σταυρός που οδηγεί στον Παράδεισο».

Ολοκληρώνοντας, ο Σεβασμιώτατος ευχήθηκε καλή και ευλογημένη εκκλησιαστική χρονιά και κάλεσε τους πιστούς να ανταποκριθούν στην πρόσκληση του Χριστού: «Όποιος έχει το κουράγιο να σηκώνει τον σταυρό του και όποιος έχει το κουράγιο να πάρει και κάποιον ακόμη σταυρό επάνω του, ας το σκεφτούμε καλά· να ξέρετε ότι αυτό είναι τελικά ευλογία και Παράδεισος».

Ανήμερα της εορτής, ο Σεβασμιώτατος λειτούργησε στον Ιερό Ναό Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Βόλου, παρουσία μεγάλου πλήθους πιστών.

Στο κήρυγμά του ο Σεβ. Ιγνάτιος χαρακτήρισε την ημέρα της Υψώσεως ημέρα

χαράς, αλλά συγχρόνως και ημέρα πένθους, κατά το πρότυπο της Μεγάλης Παρασκευής: «Ημέρα χαράς η σημερινή ημέρα, αλλά και πένθους και λύπης ταυτόχρονα». Όπως εξήγησε, η Εκκλησία χαίρεται για την εύρεση και την Ύψωση του Τιμίου Σταυρού, ο οποίος «για μας τους Χριστιανούς είναι το σύμβολό μας», ενώ ταυτόχρονα υπενθυμίζει τη μεγάλη θυσία του Θεανθρώπου, ο Οποίος εκουσίως ανέβηκε στον Σταυρό και δίδαξε στον κόσμο «τι σημαίνει ταπεινή αγάπη».

Αναφερόμενος στον σταυρό που καλείται να σηκώσει κάθε άνθρωπος, ο Σεβασμιώτατος τόνισε: «Δεν υπάρχει άνθρωπος που να μην έχει έναν σταυρό στους ώμους. Και ο Κύριος μας καλεί να πάρουμε αυτόν τον σταυρό και να Τον ακολουθήσουμε, γιατί Εκείνος πρώτος βάδισε τον Γολγοθά». Υπογράμμισε, όμως, ότι ο Χριστιανός δεν είναι μόνος στην πορεία των δοκιμασιών του: «Όταν κανείς αγαπάει και πιστεύει στον Εσταυρωμένο και Αναστάντα Ιησού, τότε μπορεί να σηκώσει και τον πιο βαρύ σταυρό, γιατί αυτός ο σταυρός μοιράζεται με τον ίδιο τον Χριστό». Και πρόσθεσε ότι η ελπίδα του πιστού εδράζεται στη βεβαιότητα «ότι μετά από κάθε Γολγοθά υπάρχει πάντοτε η Ανάσταση».

Ακολούθως, ο Ποιμενάρχης ανέδειξε μία ακόμη, βαθύτερη διάσταση του

μηνύματος του Σταυρού: την ανάληψη του σταυρού του άλλου. «Αν θέλουμε να είμαστε αληθινά μαθητές του Χριστού, πρέπει να μάθουμε να παίρνουμε και άλλους σταυρούς επάνω μας. Τον σταυρό κάποιου άλλου. Γιατί οι άνθρωποι γονατίζουν, οι άνθρωποι κουράζονται». Κάλεσε τους πιστούς, με την ταπεινή αγάπη που δίδαξε ο Χριστός, να στέκονται κοντά σε εκείνον που υποφέρει και πονά, επισημαίνοντας ότι «δικό μας καθήκον είναι να γίνουμε γι' αυτόν ο Χριστός».

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στην ανάγκη υπέρβασης του εγωισμού και του ατομικού δικαιώματος, που συχνά διαταράσσουν τις ανθρώπινες σχέσεις και την οικογενειακή ζωή. «Εάν αποκτήσουμε την ταπεινή αγάπη του Εσταυρωμένου Ιησού, τότε μπορούμε να νιώσουμε τον άλλον και να τον κατανοήσουμε. Τότε μπορούμε ακόμη να αντέξουμε και μία αδικία, προκειμένου ο άλλος να ειρηνεύσει». Η αγάπη αυτή, όπως σημείωσε, εκφράζεται μέσα από την υποχώρηση, την καλοσύνη, την υπομονή και, κυρίως, τη συγχώρηση.

Ολοκληρώνοντας το κήρυγμά του, ο Σεβ. Ιγνάτιος κάλεσε τους πιστούς να μετατρέψουν το μήνυμα της μεγάλης εορτής σε καθημερινό βίωμα, ξεκινώντας από τα μικρά και απλά: «Μία μικρή υπακοή μέσα στο σπίτι, μία υποχωρητικότητα μέσα στην οικογένεια, μία καλοσύνη και εξυπηρέτηση μέσα στην εργασία, ένας καλός λόγος εκεί που κυριαρχεί ο θυμός και, κυρίως, συγχώρηση».

Και κατέληξε: «Όσο συγχωρούμε, θα μπορούμε να παίρνουμε στους ώμους μας σταυρούς και ο Κύριος τότε είναι πολύ περισσότερο μαζί μας. Γιατί, όταν κανείς επάνω στον σταυρό συγχωρεί, έρχεται η στιγμή της Αναστάσεως».

